

Kielce dnia 26 września 2023 r.

OSD 114/XI/23

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne
i podlega wykonaniu

od dnia 20 grudnia 2023 r.

PRZEWODNICZĄCY

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Ireneusz Piasecki
Ireneusz Piasecki

ORZECZENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Kielcach

w składzie :

Przewodniczący – Sprawozdawca: Maciej Pięta

Sędzia: Ireneusz Piasecki

Sędzia: Grzegorz Duduła

Protokolant: Katarzyna Bułaś

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych
w Kielcach Danuty Leksińskiej – Kalety

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach 8 sierpnia 2023 roku i 26 września 2023 roku sprawy przeciwko radcy prawnemu R. C., nr wpisu KL-K- obwinionemu o to, że popełnił czyn sprzeczny z prawem i zasadami etyki radcy prawnego polegający na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w dniu 6 października 2016 roku w S. M. / K. i A. K. w kwocie 35.000,00 zł, w dniu 2 grudnia 2016 roku A. D. w kwocie 6.000,00 złotych, a nadto w dniu 23 października 2017 roku P. C. P. z siedzibą w B. w kwocie 25.000,00 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do możliwości i zamiaru wywiązania się z zobowiązań polegających na zwrocie tych kwot pieniędzy udzielonych w formie pożyczek, których nie miał zamiaru zrealizować, co stanowi przewinienie dyscyplinarne i naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 286 § 1 kk. w związku z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

ORZEKA

1. uznaje obwinionego radcę prawnego R C za winnego dokonania zarzucanych mu czynów, tj.:

a. czynu określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022r. poz. 1166) w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego polegającego na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w dniu 6 października 2016 roku w S. M. K. i A. K. w kwocie 35.000,00 zł;

i wymierza mu na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 i ust. 2ba ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych – karę pieniężną w kwocie 6.000,00 zł (słownie: sześć tysięcy złotych, 00/100) i na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych orzeka zakaz wykonywania patronatu na okres lat dwóch;

b. czynu określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022r. poz. 1166) w związku z art. 286 § 1 kk. w związku z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego polegającego na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w dniu 2 grudnia 2016 roku A1 D w kwocie 6.000 zł

i wymierza mu na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 i ust. 2ba ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych – karę pieniężną w kwocie 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych, 00/100) i na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych orzeka zakaz wykonywania patronatu na okres jednego roku;

c. czynu określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022r. poz. 1166) w związku z art. 286 § 1 kk. w związku z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego polegającego na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w dniu 23 października 2017 roku P C :P (S.A. z siedzibą w B w kwocie 25.000 zł

i wymierza mu na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 i ust. 2ba ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych – karę pieniężną w kwocie 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych, 00/100) i na podstawie art. 65 ust. 2b ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych orzeka zakaz wykonywania patronatu na okres lat dwóch;

2. na podstawie art. 65¹ ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych kary wymierzone w ust. 1 lit. a, b i c tj. kary pieniężne oraz zakaz wykonywania patronatu łączy i wymierza obwinionemu radcy prawnemu R/ C za ww. czyny - łączną karę pieniężną 12.000,00 zł (słownie: dwanaście tysięcy złotych, 00/100) wraz z zakazem wykonywania patronatu na okres lat pięciu;
3. na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zd. 1 i 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych oraz § 1 ust. 1 pkt 1 i § 1 ust. 2 oraz § 3 ust. 1 Uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego zasądza od obwinionej radcy prawnego R/ C na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach kwotę 3.000,00 zł (słownie: trzy tysiące złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Sędzia:

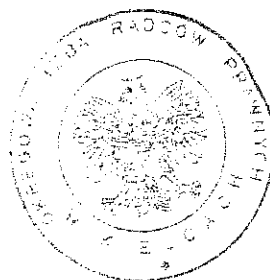
Jeremi Desecki

Przewodniczący:

Anna Rych

Sędzia:

Grzegorz Jach

OSD 114/XI/23

UZASADNIENIE

W dniu 5 maja 2018 roku do biura Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach wpłynęła anonimowa skarga, w treści której wskazano, że radca prawny R. C zachowuje się w sposób nieetyczny tj. jest uwikłany w uzależnienie od hazardu i pożycza od osób trzecich sumy pieniężne, nie regulując następnie swoich zobowiązań.

Pismem z dnia 15 października 2018 roku, które wpłynęło do biura Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach, prokurator Prokuratury Rejonowej w J. zawiadomił, że w dniu 1 października 2018 roku ogłoszono radcy prawnemu R. i C zarzuty popełnienia przestępstw z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i z art. 286 § 1 kk, polegających na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w dniu 6 października 2016 roku w S. M. K. i A. K. w kwocie 35.000,00 zł, w dniu 2 grudnia 2016 roku A. D. w kwocie 6.000 zł a nadto w dniu 23 października 2017 roku P. C. P. S.A. z siedzibą w B. w kwocie 25.000 zł.

Pismem z dnia 20 lutego 2019 roku (data wpływu 22 lutego 2019 roku) Sąd Rejonowy w J. przesłał odpis aktu oskarżenia przeciwko radcy prawnemu R. C. w/w czyny w sprawie tegoż Sądu.

Postanowieniem z dnia 18 marca 2019 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach wszczął dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego R. C. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022r. poz. 1166) w związku z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego zaś postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2019 roku postawił radcy prawnemu R. C. zarzuty co do w/w czynów.

Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2019 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach zawiesił postępowanie dyscyplinarne w sprawie na zasadzie art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022r. poz. 1166) do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w J.

Pismem z dnia 20 grudnia 2021 roku, które wpłynęło do biura Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach w dniu 23 grudnia 2021 roku, Sąd Rejonowy w J. przesłał do akt sprawy odpis prawomocnego wyroku skazującego tego Sądu z dnia 20 października 2020 roku w sprawie wraz z wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 lipca 2021 roku w sprawie

Stosownie do powyższego Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach postanowieniem z dnia 18 stycznia 2022 roku podjął postępowanie w sprawie.

Do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach w dniu 14 marca 2022 roku wpłynęło pismo M. K. i M. K. z dnia 9 marca 2022 roku, w którego treści pokrzywdzeni domagali się wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego Re. C., dołączając kopię w/w rozstrzygnięć karnych.

Pismem z dnia 19 kwietnia 2022 roku (data wpływu 20 kwietnia 2022 roku) radca prawny R. C. złożył wyjaśnienia w sprawie. W ich treści wskazał, że wpadł w problemy finansowe, które zmusiły go do zaciągania szeregu pożyczek. Powołał się na to, że został on, wraz z najbliższą rodziną, oszukany przez A. F. którego odpowiedzialność karna za oszustwo miała zostać ustalona prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Ki. Na skutek działania tej osoby obwiniony miał podnieść szkodę na poziomie 1.647.833,33 złotych. Obwiniony przedstawił faktografię spraw karnych dotyczących Ar. F. B. F. M. F. oraz B. F., jak też faktografię sprawy egzekucyjnej wobec A. F. Z informacji podawanych przez obwinionego wynikało, że uzyskał on niewielkie zaspokojenie jego roszczenia odszkodowawczego wobec A. F. Obwiniony podniósł nadto, że prowadzone przeciwko niemu egzekucje są - w zakresie zajęcia wynagrodzenia z umowy o pracę oraz wynagrodzenia za pełnienie funkcji w radach nadzorczych spółek - częściowo skuteczne oraz że w toku egzekucji stracił mieszkanie i samochód. Podniósł nadto, że czyni stosownie do jego możliwości starania o pełne zaspokojenie dłużników. Wskazał również, że obecnie opiekuje się chorą matką zaś jego ojciec zmarł w dniu 23 marca 2023 roku,

W toku dochodzenia przesłuchana została w charakterze świadka E. B. W dniu 20 września 2022 roku złożyła ona w sprawie zeznania (k. 174-177) oraz przedłożyła do akt sprawy dokumentację dotyczącą popelnia na jej szkodę przez radcę prawnego Re. C. czynów karalnych z art. 286 § 1 kk. Postanowieniem Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach z dnia 7 lutego 2023 roku materiały dotyczące stawianych przez E. B. zarzutów zostały wyłączone do odrębnego rozpoznania.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, iż konstrukcja wniosku o ukaranie wymagała wyjaśnienia. Ujęcie semantyczne treści zarzutów mogłoby sugerować, że wnioskiem o ukaranie objęty jest jeden czyn, gdy tymczasem w istocie obejmuje on trzy czyny, na szkodę czterech osób. Na rozprawie w dniu 8 sierpnia 2023 roku Rzecznik Dyscyplinarny sprecyzował wniosek o ukaranie w tym zakresie potwierdzając, że w istocie obejmuje szereg zarzutów.

Przedmiotem rozpoznania Sądu były zatem trzy zarzuty popełnienia przewinień dyscyplinarnych.

W odniesieniu do kwestii sprawstwa tych czynów wskazać należy, iż było ono bezsporne. Fakt ich popełnienia zyskał bowiem potwierdzenie w prawomocnym wyroku Sądu Rejonowego w J z dnia 20 października 2020 roku w sprawie , którym to orzeczeniem Sąd rozpoznający przedmiotową sprawę był związany. Dodać należy, iż okoliczności tego sprawstwa zostały uzupełnione zeznaniami złożonymi w postępowaniu przygotowawczym przez pokrzywdzonych A K (k. 130-132) oraz M K (k. 136-138). Sprawstwo tych czynów nie zostało ponadto w żaden sposób zakwestionowane przez samego obwinionego. Złożone przez niego pisemne wyjaśnienia w istocie nie dotyczą zarzucanych czynów, ale odnoszą się jedynie do kontekstu ich popełnienia tj. do zobrazowania problemów finansowych obwinionego.

Powyższe prawomocne skazanie oddziałuje na sferę odpowiedzialności dyscyplinarnej obwinionego. Wskazać zatem należy, iż zgodnie z treścią art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022r. poz. 1166) radcowie prawni podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Stosownie zaś do treści art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym. Uchybieniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego.

Popełnienie przez obwinionego czynów przestępczych stanowi kwalifikowane w wyżej cytowanym art. 11 Kodeksie Etyki Radcy Pranego uchybienie godności zawodu, które jest tym bardziej ewidentne, że dotyczy czynów o znacznej szkodliwości społecznej oraz

uderzających w istotne żywotne interesy pokrzywdzonych. Oczywistym jest wniosek, że zachowanie obwinionego godziło w sposób zasadniczy w wizerunek zawodu zaufania publicznego, jakim jest zawód radcy prawnego.

Wymierzając kary za poszczególne przewinienia, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę przede wszystkim to, że prawomocne ustalenie odpowiedzialności karnej obwinionego dotyczy trzech czynów, a zatem jego wadliwe prawnie zachowanie nie można uznać za incydentalne. Zachowania te godziły w istotne interesy pokrzywdzonych. Wskazać jednak należy, iż obwiniony nie był jak dotąd karany dyscyplinarnie zaś odległość czasowa pomiędzy orzekaniem w przedmiotowej sprawie a czasem popełnienia objętych wnioskiem o ukaranie czynów uzasadnia prognozę, że obwiniony będzie unikał wchodzenia w kolizję z zasadami wykonywania zawodu na przyszłość.

W tych realiach sprawy Sąd uznał, iż adekwatnymi sankcjami, jakie winny być w odniesieniu do obwinionego zastosowane, są kara pieniężna oraz zakaz sprawowania patronatu.

Dokonując wymiaru kary pieniężnej oraz kary zakazu patronatu za poszczególne czyny Sąd kierował się przede wszystkim ładunkiem społecznej szkodliwości czynów oraz wziął pod uwagę okoliczności uzasadniające łagodniejsze potraktowanie obwinionego. Zasadniczą podstawą do wymiaru kary była stwierdzona wyrokiem karnym szkoda wywołana działaniem obwinionego. Przy wymiarze kary co do czynu, którym pokrzywdzonymi zostali M. K. oraz A. K. Sąd dokonała natomiast - w zakresie wymiaru kary - uwzględnienia zeznań tych pokrzywdzonych (k. 130-132, k. 136-138). Z ich treści wynika, że obwiniony podjął dobrowolnie próbę częściowego naprawienia wyrządzonej im szkody.

Mając na uwadze powyższe Sąd nie przychylił się do wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego co do wymiaru kary pieniężnej, uznając ten wniosek za zbyt daleko idący oraz nieadekwatny do sytuacji finansowej obwinionego. Należy w tym miejscu również zauważyć, iż obwiniony podniósł już dolegliwość z tytułu sprawstwa zarzucanych mu czynów, wynikającą z orzeczenia wobec niego kar i środków karnych przez Sąd powszechny w postępowaniu karnym.

Sąd uznał natomiast za trafną wyrażoną we wniosku o ukaranie propozycję orzeczenia wobec obwinionego zakazu wykonywania patronatu na okres pięciu lat.

W ocenie Sądu łączna kara pieniężna w wysokości 12.000,00 złotych oraz kara zakazu sprawowania patronatu na okres 5 lat jest w pełni adekwatna do popełnionych przez radcę prawnego czynów, a także we właściwym stopniu wpłynie na zachowanie przez radcę prawnego w przyszłości podwyższonych standardów postępowania zarówno w związku

z wykonywaniem zawodu radcy prawnego, jak i w innych sferach życia tj. na przestrzeganie zasad etyki i troszczenie się o godność tego zawodu.

Orzekając o kosztach postępowania Sąd wziął pod uwagę liczbę i czasochłonność czynności procesowych, w tym uwzględniając fakt, że rozpoznanie sprawy wymagało przeprowadzenia dwu rozpraw.

Mając powyższe na uwadze Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.

Sędzia **Przewodniczący** **Sędzia**
Jacek Pleszewski Murek Pylch [Signature]

Pouczenie:

Na podstawie art. 70⁴ ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia przysługuje prawo odwołania w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Radzie Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach, ul. Przecznicza 6 lok 4, 25 513 Kielce.

Sędzia **Przewodniczący** **Sędzia**
Jacek Pleszewski Murek Pylch [Signature]

Zarządzenie: odpis orzeczenia doręczyć:

- Ministrowi Sprawiedliwości, Departament Zawodów Prawniczych, Al. Ujazdowskie 11, 00-950 Warszawa;
- Radzie OIRP w Kielcach;
- Rzecznikowi Dyscyplinarnemu OIRP w Kielcach;
- Radcy prawnemu R. C.
- Pokrzywdzonym: M. K. A. K. A. D. , Pr. Cr. P. S.A. z siedzibą w
- a/a.

Przewodniczący Składu Orzekającego

Marek Pyt